



Šentjurske

NOV

do 0
ŠENTJURSKE
1993

352(497.4 Šentjur)



0093028,7

COBISS o

14. oktober 1993

štev: 7

cena: 100 SIT

poštnina plačana pri pošti Šentjur



Gorice
Prisluhni prijatelj,
slišal boš klic
drameljskih goric.
ne le zase,
tudi zate in za vse ljudi,
ki jim delo tuje ni.
Ko jesen naravo pozlati,
na trti grozdje dozori,
odprejo se kleti. —
Potlej grozd se v mošt spremeni.
sv. Martin za vino ga krsti.
Pijemo ga stari, mladi,
da nam žalost razpodi.
Starcem moč in voljo da,
fantom on korajžo vliwa,
dekličem lička barva,
da so zala vsa.
Z ljubeznijo smo ga gojili,
tako ga bomo tudi pili.
Naj gorca živi, ki vince rodi!
Prijatelj, nazdravi ji še ti!
I.K.

IZ VSEBINE:

Prihaja plin

Ali Store drvijo proti prepadu

Begunci v Šentjurju

Motel - Alpos

100 let Janeza BORINA

Joj, kam bi del svoj certifikat?

Praznik 1993

Sponzor številke:

**SELIČ ANTON, TRGOVINA BUM,
ELEKTROIZVEDBENA OPRAVILA**

RESEEVNA

Trgovsko podjetje, p.o.

63230 Šentjur pri Celju
Mestni trg 3

Telefon: 063/741-320
Telefax: 063/741-372

PONUDBA

sol 1/1 MORSKA 1kg 28.70 SIT

pralni prašek AVA 3/1 373.00 SIT

sol 1/1 KREKA 1kg 33.00 SIT

sladkor 1/1, 2/1 kg 72.10 SIT/kg

riž 1/1 ZLATO POLJE 78.50 SIT

olje belo ZVEZDA 1l 122.50 SIT

pralni prašek MIKSAL 396.00 SIT

rižal DROGA koruzna 900g 97.00 SIT

dobročak GAVRILONČ 150g 58.80 SIT

MESECA

Prodajna mesta:

Blagovnica Šentjur
Resevna Šentjur
Market Planina
Market Ponikva
Market Dramlje
RE-DI Šentjur
SP Gorica

**NAŠ KUPEC-
VAŠE ZADOVOLJSTVO!**

alpos

Industrija kovin, izdelkov in opreme
PROGRAM KOVINSKEGA POHIŠTVA

Vabi k nakupu v
MALOPRODAJO

Delovni čas:

vsak delovni dan od 7.00 do 15.00 ure
in v soboto od 8.00 do 12.00 ure

Po ugodnih cenah nudimo:

- vrtno garniture
- notranjo opremo

UGODNI PLAČILNI POGOJI

**OBIŠČITE NAS-
VLJUDNO VABLJENI!**

BIO OPREMA

GROBELNO

Tratna 46 (pri POŠTI)

tel.: 063/741-330

Poleg bogate
ponudbe

vam nudimo
SVETOVANJE

in DOSTAVO
ter MONTAŽO

(ob doplačilu)
Možnost nakupa na
obročno plačilo
Ugodni pogoji!

Trgovina

POHIŠTVA

(spalnice, otroške in dnevne sobe,
kuhinje, jedilnice, predsobe, sedežnega
in drugega kosovnega pohištva)
NOTRANJE OPREME
(svetil, odej, posteljnega perila,
oblačil in obutve)

Bistro

**Pri gotovinskem plačilu
do 35% popusta**

Spoštovane bralke, spoštovani bralci!

Te vrstice so namenjene tistim, ki ste dobili Šentjurske novice po pošti, pa čeprav jih niste naročili. Ocenili smo, da ste naš potencialen naročnik in vas zdaj poskušamo prepričati, da naročnik res postanete. Vljudno prosimo, da nam naše vsiljivosti ne štejete v zlo; pač nekako moramo priti do naročnikov, če hočemo preživeti! Če nam časopisa ne boste

vrnili, vam bomo poslali tudi naslednje številke in čez kak mesec tudi položnico za plačilo naročnine.

Zahvaljujemo se vam za vaše razumevanje in veselilo nas bo, če bodo Šentjurske novice postale tudi vaš časopis!

S spoštovanjem!
Franc Kovač

Epilog nekega praznika

Takšen padec bi nekateri želeli celo vladi!

O vinu

*Če nebo bi ne ljubilo vina,
mar bi rodila sonca ga vročina?*

Tako je vzkliknil stari, kitajski pesnik, in podobne misli se motajo po glavi povprečnemu Slovencu skoraj vsak dan, sploh pa te dni, ko že v sodih šumi. Prav čudno je, kako smo obsedeni s to prelestno in prekleto pijačo! Vse ji podrejamo. Ni ga zadržka, ki bi bil za vinogradnika opravičljiv, če ga njegova žlahtna kapljica potrebuje, in skorajda ne razloga, da bi odklonli ponujeno čašo rujnega. Vino je nekaj izven naših racionalnih norm.

Spomnim se svojega starega, dobrodušnega strica, ki je imel kravo le zato, da mu je gnojila njegovo trtico in vsako leto ob trgatvi, ko smo mu bolj zaradi obreda kot iz potrebe pomagali trgati, mu je bilo žal vsakega grozda, ki je izginil v grozdja vedno lačnih otroških ustih. Ampak pri vinu pa ni skoparil, pri njem se je pilo, ne toliko iz potrebe, bolj iz navade in spoštovanja.

Tako kot vedno, tudi letos v sodih že zori moč sonca v čarobni napitek, ki ne pozna meja, niti v veselju, pa tudi v žalosti in nesreči ne!

*Nebo in zemlja vinu sta prijazna,
sovražiti ga, ali ni to misel blazna.*

Urednik

Šentjurske novice izdaja d.o.o. prometni davek, ki je vračunan v Šentjurske novice, Šentjur, Mestni trg 5, Glavni in odgovorni urednik: Franc Kovač. Lektor: Rado Palir. Tisk: Diling, Velenje. Po mnenju Urada vlade za informiranje št. 23/713-93 sodi časopis Šentjurske novice med proizvode informativnega značaja in se plačuje zanje 5%

Naslov uredništva: Mestni trg 5, Šentjur. Poslovni čas je od 7. do 9. ure, telefon med poslovnim časom 741-286. Izven poslovnega časa pa 741-243.

Žiro račun: Šentjurske novice 50770-603-37277

**Naslednja številka
Šentjurskih novic
izide v
četrtek, 11. novembra**

Šentjurska

NOVICE

NAROČILNICA

Naročam

ŠENTJURSKE NOVICE.

Primek in ime (tiskane črke):

Naslov, kraj, ulica, poštna številka

Podpis:

S seje Izvršnega sveta

Na seji Izvršnega sveta, ki je bila v torek, 21.9.1993, je občinska vlada obravnavala in sprejela več pomembnih odločitev.

Podpredsednik Simon Zdolšek je poročal o odzivih na drugi natečaj za razpis za šentjursko plinifikacijo. Prispelo je več ponudb, sprejemljiva pa naj bi bila le ponudba firme Slovenski plinovodi (z italjanskim kapitalom). Natančnejšo obrazložitev ponudbe in njeno finančno oceno je podala gospa Brigita Jelenc. Koncesija se podeljuje za 29 let, priključek za gospodinjstvo naj bi stal 980 DEM, kubični meter plina pri letni porabi nad 240 m³ pa 24,25 tolarjev. Po njeni oceni naj bi povprečni stroški ogrevanja za en mesec znašali 4400 tolarjev na gospodinjstvo, kar je ceneje od ogrevanja s kurilnim oljem. Ogrevanje z elektriko, ki je sicer lokalno ekološko najbolj sprejemljivo, pa naj bi bilo dražje.

Člani izvršnega sveta so brez razprave sprejeli naslednje sklepe:

IS sprejema dano ponudbo in jo daje v razpravo skupščini.

Koncesijska pogodba se naj da v preiskus Pravnemu inštitutu v Ljubljani.

Do podpisa pogodbe se naj pripravi finančna konstrukcija tega projekta.

Sekretarka za varstvo okolja in urejanje prostora je predložila v razpravo predlog osnutka odloka o prostorsko - ureditvenih pogojih za Slivniško Jezero. Po njeni izjavi sta javna razgrnitev in razprava v Gorici pri Slivnici dali nekaj smernic, ki so jih strokovne službe v večjem delu upoštevale. Zavrnila pa so nekaj rešitev, ki so bile ekološko in prostorsko nesprejemljive. Za katere konkretno gre, ni povedala.

Kljub precejšnji obsežnosti in zahtevnosti predloženih materialov je Izvršni svet odlok sprejel brez razprave in ga bo v kratkem predložil skupščini.

Prav tako je Izvršni svet brez razprave sprejel predloga osnutkov odlokov za spremembo odloka o zazidalnem načrtu Mestno jedro in spremembo odloka o zazidalnem načrtu Industrijska cona Šentjur. Prvi posega v urejanje prostorov bivše Žične, nekdanjih KK -jevih mehaničnih delavnic ter odstranjuje Petrolovo bencinsko črpalko, na drugi strani pa uzakonja posege v prostor v zvezi z izgradnjo Istra - benzovih črpalk ter spremljajočih objektov na poljih ob obvoznici v Vrbnem. Drugi pa spreminja odlok o zazidalnem načrtu za južni del industrijske cone in sicer za potrebe razširitve klavnice oziroma gradnje nove Mandijeve kunčje klavnice.

Za oba odloka predlagajo skrajšani, to je enofazni postopek sprejemanja.

V zvezi s stanovanjsko problematiko je bilo rečeno, da so vsi z lanskim razpisom opredeljeni socialni stanovanjski problemi rešeni in zato IS predlaga nov razpis za dodelitev socialnih stanovanj. Razpis bo objavljen v Novem tedniku. Poleg običajnih pogojev (upravičenec ali kdo izmed njegovih ožjih članov, ki z njim stalno prebiva, ne sme biti lastnik vikenda oziroma druge nepremičnine, ali premičnine, ki presega 25% vrednosti primerne stanovanja...) bo v tokratnem razpisu že uveljavljena sprememba pravilnika z dodatnim kriterijem za točkovanje. Upravičenci, ki bivajo v občini 5 do 10 let, dobijo dodatnih 25 točk, za bivanje nad 10 let pa 50 točk.

Tudi pri tej točki, ki je vključevala razdelitev razpoložljivih profitnih stanovanj, so bili izvršniki povsem soglasni. Nekoliko so se vendarle razgovorili ob vlogi družine Šporn, ki si je premislila in bi rada po določilih stanovanjskega zakona odkupila stanovanje. V razpravi je bilo zaznati rahla razhajanja, saj so nekateri menili, da je potrebno spoštovati zakon, drugi pa, da velja vendarle biti človeški in tu in tam pogledati skozi prste. Prevladala je ta druga opcija.

Nova ocena škode po letošnji suši

Občinska komisija za oceno škode zaradi suše v sestavi ing. M. Roženičnik, ing. Zdolšek in ing. Vrtačnik je 20. septembra predložila novo okvirno oceno te škode. Ta naj bi po tem izračunu znašala 598,5 milijonov tolarjev. Pri vrtninah so izračunali za približno 24 milijone tolarjev škode, pri žitih 8 milijonov in pri koruznih posevkih 110 milijonov. Največ škode je suša povzročila na travnikih in pašnikih in

sicer za 256 milijonov tolarjev. Presenetljivo visoko pa je ocenjena škoda v vinogradih: na pridelavi gozdja smo prikrajšani za 167 milijonov tolarjev.

Izvršni svet se še ni odločil, kako in kdaj bo ukrepal. Kaže, da računa, da bodo zadostovali ukrepi, ki jih je predvidela vlada. Na račun škode so sicer že dobili 3 milijone tolarjev avansa, ki pa še čakajo na strokovne odločitve kmetijske komisije. Kdaj se bo ta sestala, nam ni uspelo zvedeti.

Begunci v Šentjurju

Vladni urad za begunce je pooblastil šentjurski odbor Rdečega križa za popis beguncev v naši občini. Kot nam je povedal g. Slejko, se je na popis odzvalo 24 beguncev, večinoma gre za starejše moške, ženske in otroke iz Hrvatske in Bosne, nekaj pa je tudi takih, ki skušajo svoje bivanje in delo legalizirati na ta način. V večini so tisti, ki se zavedajo, da so tu le začasno, zato si

tudi želijo čimprej domov.

V naši občini je bilo že okrog 150 beguncev, ki pa so se v glavnem že vrnili na svoje domove. Trenutno njihovo število ponovno narašča, vendar ne v tolikšni meri, da bi predstavljali resnejše oskrbovalne probleme. Na Rdečem križu imajo zanje pripravljene pakete s prehrano, pa tudi dovolj obleke in posteljnine.

Ali Štore drvijo v prepad?

Štorskim železarjem je prekipelo: izvršni odbor sindikata družb lokacije Štore se je sestal v ponedeljek, 4. oktobra, ponovno pretehtal vse svoje težave in sklenil, da prebije medijsko blokado. Preimenoval se je v stavkovni odbor, postavil svoje zahteve ter zagrozil s splošno stavko.

Potem, ko so dosledno sledili programu sanacije Železarne, je od prej 3700 zaposlenih ostalo na delu le še 1800 delavcev, ki pa na svojih delovnih mestih bolj vegetirajo kot ustvarjajo. Po posameznih družbah se mesečno vrstijo stavke, s katerimi si bolj ali manj skrito pred javnostjo uspejo izboriti svoje skromne mesečne plače. Kljub temu pa plače prihajajo z vse daljšim zamikom. Vse dogovorjeno, od kolektivne pogodbe naprej, se krši, njihovi menedžerji, ki naj bi imeli vse etične vrline in naj bi skrbeli tudi za socialne razmere zaposlenih, pa so po njihovem mnenju en sam ceneni lari - fari. Držijo jih v nevednosti in negotovosti ter jih vodijo žejne čez vodo. Vsi njihovi programi

se nanašajo le na odpuščanje delavcev in na ukinjanje Železarne po kosih.

Zdaj je na vrsti Livarna. S sklepom Upravnega odbora je s 1. oktobrom šla v programirani stečaj, v upravljanje pa jo je dobila privatna firma Top Marketing Celje, ki z železarstvom nima nobene povezave. Delavci in sindikati so ostali brez uradnih informacij, neuradne govorice pa so jih še dodatno razburile, saj se govori, da bodo ostali brez dela, kaj pa naklepajo novi lastniki, pa tako in tako nihče ne ve. Vodstveni delavci se odgovorom izmikajo in se izgovarjajo na generalnega direktorja g. Ocvirka, njega pa tudi ni od nikoder. 240 delavcev, ki naj bi zdaj prešli na Izobraževalni center in tam čakali na premestitev med brezposelne, se je odločilo za stavko.

Člani stavkovnega odbora, Kragel, Stojanovič in Motoh, so povedali, da zahtevajo predvsem pravico do informiranja, hočejo poznati program reševanja presežnih delavcev Livarne, hočejo pa tudi podatke o odkupni

ceni tega obrata. Od generalnega direktorja g. Ocvirka zahtevajo, da do petka, 8. oktobra, predstavi jasne odgovore o perspektivi štorskih družb in sanaciji Slovenskih železarn. Če na njihove zahteve vodstvo ne bo reagiralo, bodo pristopili k pripravam na splošno stavko vseh družb na lokaciji Štore.

Govorice o nameravani ustavitvi "Jekla" s 840 zaposlenimi, ustvarjajo še posebno napeto vzdušje, saj naj bi ta ustavitev pomenila konec štorskega železarstva in hkrati najbolj črn scenarij za delavce. Stavkovni odbor meni, da se prav to lahko zgodi in so zgroženi nad dejstvom, da vse te možnosti nikogar navzven ne prizadevajo. Pričakovali so vsaj močno politično podporo, podobno kot so jo deležni železarji v Ravnah in na Jesenicah, pa je niso dočakali niti v Celju niti v sosednih, šentjurski in šmarski občini. Ostali so sami, brez informacij, le z velikim strahom pred negotovostjo. Temu hočejo napraviti konec ter si sami naliti čistega vina.

Kako bomo lastnili v Alposu?

Podjetje Alpos pripravlja program lastninjenja, ki bo dal možnost zaposlenim, bivšim zaposlenim in upokojujencem, da svoje lastninske certifikate vložijo oziroma zamenjajo za delnice Alposa in tako postanejo pravi lastniki podjetja. Vodstvo Alposa jamči, da je podjetje zdravo, zato bo naložba vanj varna in pričakujejo ugodne dividende.

Trenutno poteka v podjetju zaključna faza cenitve celotnega premoženja, pričel pa se je tudi revizijski postopek, ki bo dokazal vsem dvomljivcem in zlonamernežem, da v Alposu ni bilo t. i. divjih privatizacij. Žal se bo zato postopek lastninskega preoblikovanja zavlekel. V načrtu imajo predstavitev svojega programa lastninskega preoblikovanja,

ve pa se, da bo le -ta temeljil na metodi razdelitve delnic za certifikate in notranjem odkupu. Vse premoženje podjetja se bo lastnilo kot celota.

Vsem upravičencem sporočamo, da jih bomo zagotovo obveščali o njihovih pravicah ter jih tudi pravočasno povabili k sodelovanju, zato nikar ne skrbite in ne nasedajte mamljivim, a praznim obljubvam nekaterih, ki v resnici nimajo kaj pokazati! Ni izključena tudi možnost, da bomo del delnic za certifikate ponudili tudi drugim državljanom v javni prodaji.

Za vse informacije smo vam na voljo!

Za Alpos:
Jože Artnak

DROGERIJA

LEANA

Komerički Nada

Ul. Dušana Kvedra 6a
63230 Šentjur
tel.: 063/741-264

UGODNA PONUDBA

Kataloška prodaja
italijanskega ženskega perila
in svilenih moških kravat

Nudimo
celotni program
BIO PRIME

Barbarstvo brez primere?

Kar precej hudih besed je bilo napisanih v Novem tedniku in izgovorjenih na televiziji na račun "zavestnega razdejanja edinstvenega kulturnega spomenika v Žamerku - odsekali so namreč pol hriba ter polovico njegovega gradu in poškodovali pozno antično naselje." Če smo Šentjurčani že taka medijska zvezda, smo si dejali v Šentjurskih novicah, moramo pristaviti tudi mi svoj lonček. In smo se zagnano napotili na nesrečni hrib, da se na lastne oči prepričamo o resničnosti zavestnega barbarstva na Tinju.



Res je, že s ceste proti Loki je opaziti nad Žamerkom strm in "odgriznjen" hrib. Roko na srce, po tisti cesti sem se peljal vsaj stokrat, pa mi ta "rana" doslej še nikoli ni padla v oči. Tudi pri Laknerjevih, tik pod Tinjem, sem bil že večkrat, ne da bi vedel za arheološke znamenitosti tega hriba. Tudi tokrat sem se najprej ustavil pri njih. Gospod Lakner, ki že preko 70 let tlači to zemljo, pravi, da o graščini nad njihovo hišo ve le toliko, kolikor mu je povedala njegova mati; ko ji je bilo kakih 10 let, je nad njihovo domačijo še bilo nekaj graščinskih zidov, a so jih že takrat razrušili in kamenje odpeljali v dolino. Skoraj vsa Loka je zgrajena s tem kamnom. Na hribu so pred leti razkopavali tudi arheologi, ki pa menda niso našli nič posebnega.

Hrib je resnično lep in močno spominja na Rifnik. Južna pobočja so pokrita s travniki, vrh je porasel z drevjem, severna stran pa je prepadna. Kar mravljinca so mi šli po hrbtu, ko sem se splazil pod zaščitno ograjo iz bodeče žice in se zazrl v brezno pod seboj. Miljoni kubikov peska in kamenja so doslej šli s tega hriba, in to, kar je ostalo, je res grozljiva podoba ekološkega razdejanja. Na samem vrhu so opazni sveži sledovi širjenja kamnoloma. Južno pobočje še ni načeto, in v prelomni steni je opaziti manjši ostanek zidu, kar kaže, da gre za ostanek gradu.

Anita Koleša, v.d. direktorja DOPSA: kamnolom izkoriščamo po pogodbi s KS Loka. Krajevna skupnost je pridobila vsa potrebna soglasja, tudi soglasje Zavoda za spomeniško varstvo imajo. Na podlagi tega, resda omejenega soglasja, je občina izdala lokacijsko dovoljenje, ki za nas predstavlja zakon in zagotavljam, da nismo šli niti za ped preko odkazane meje. Res je, da

kamnolom predstavlja hud poseg v naravo in na Tinju morda resnično ogroža lepoto in celovitost tega kraja, vendar so za to odgovorni urbanisti, geologi in arheologi, ne pa mi, ki le kopljemo pesek po njihovih napotilih. Ves čas so nas nadzirali in niso imeli pripomb, sedaj smo pa le mi barbari.

G. Ograjenšek, občinski urbanistični inšpektor: Na razdejanje v Žamerku so me opozorili arheologi. Ukrepal sem po hitrem postopku in v dveh dneh, brez zaslišanja strank, izdal odločbo o ustavitvi del v kamnolomu. Po mojem mnenju KS Loka in Dops pri odpiranju zgornje, problematične etaže kamnoloma nista ravnala v skladu z lokacijskim dovoljenjem in sta ogrozila arheološko najdišče na vrhu.

Marjana Mastnak, referentka za področje rudarstva: Kamnolom v Žamerku se intenzivneje izkorišča že dobro desetletje. Do leta 1990 ni bilo zanj izdane nobene dokumentacije in bi lahko rekli, da se je delalo na "črno". 12. decembra pa je bila izdana ustrezna lokacijska dokumentacija, seveda tudi na podlagi mnenja celjskega Zavoda za varstvo kulturne in naravne dediščine. V aprilu lanskega leta je ta zavod dal soglasje tudi k projektu izkoriščanja kamnoloma. Res pa je, da se vsa dokumentacija glasi in krajevno skupnost Loka in sicer za izkoriščanje v okviru njihovih krajevnih potreb. Po tem projektu je črta odkopa 8 m oddaljena od arheološkega najdišča na vrhu.

Srečko Veber, predsednik KS Loka: Že julija smo prekinili pogodbo z DOPSOM, ker se niso držali dogovora o izkoriščanju kamnoloma. Dovoza po južnem pobočju in kopanja peska na vrhu, menda v četrti etaži, so se lotili brez naše vednosti!

Kdo ima prav?

Prihaja plin

Šentjurčani dihamo precej onesnažen zrak. Po podatkih iz leta 1990 je januarско povprečje mesečne koncentracije žveplovega dioksida znašalo kar 0,18 mg/m³ zraka, kar nas uvršča na 5. mesto na lestvici onesnaženih krajev. Vzrokov za tako hudo onesnaženost ozračje je več. Največ je krivo slabo prezračevanje kotline s pogostimi inverzijami. Megla je naš reden gost, saj imamo v letu kar 120 meglenih dni.

Drugi vzrok za onesnaženost zraka je bližina večjih industrijskih krajev, pa tudi to, da je v občini vsa industrija locirana takorekoč v središču mesta.

Velik, morda celo največji onesnaževalec zraka pa so hišna kurišča. Še vedno se kuri pretežno premog, ki povzroča visoke koncentracije SO₂ v zraku.

Kaže, da bi ogrevanje z zemeljskim plinom utegnilo zelo ugodno vplivati na čistost našega zraka.

Projekti za plinifikacijo Šentjurja so že nared in če bo vse teklo po predvidevanjih, bi v marcu prihodnje leto pričeli z napeljavami nizekotlačnega omrežja v centru, zimo 1994/95 pa bi v Šentjurja že preživel ob plinskem ogrevanju. Nova vas in Hrušovec naj bi bila na vrsti v letu 1995.

Kot nam je povedala občinska planerka in analitičarka gospa Brigita Jelenc, je Izvršni svet že prejšnji mesec razpisal natečaj za koncesijsko plinifikacijo Šentjurja in je tudi že odbral koncesionarja. Skupščini bo predlagal, da se plinifikacija Šentjurja zaupa firmi Slovenski plinovodi, ki bo vsa dela izvedla s pomočjo italjanskega kapitala. Investicija brez hišnih in industrijskih priključkov bo veljala 3,1 milijona DEM.

Prevzemnik tega posla bo izgradil nizekotlačno omrežje za ceno 980 DEM na gospodinjski priključek (za več kot 10 m

oddaljenosti od sredine ulice bo potrebno za vsak meter doplačati 30 DEM) in bo zagotovil zadostne količine zemeljskega plina po ceni, ki bo nižja od cene, ki jo za ogrevanje plačujemo za kurilno olje. Pri porabi nad 240 m³ plina letno naj bi bil plin za 20% cenejši od kurilnega olja. Poleg 980 DEM za priključek bo potrebno odšteti še približno 2000 DEM za peč ter nekaj malega za zaščitno omarico. Tisti, ki bodo denarce odšteli takoj, bodo prihranili nekaj deset mark, tisti, ki pa so brez cvenka, se bodo lahko odločili za nakup v obliki leasinga. Priključek boste lahko plačali s 303 DEM pologa in z 36 mesečnimi obroki po 24 DEM. Na leasing boste lahko kupili tudi plinsko peč.

Primerjava predvidenih šentjurskih cen s sedaj veljavnimi cenami v drugih mestih je dokaj ugodna. Pri manjši porabi plina (le za kuhanje in ogrevanje vode) t.j. do 240 m³ letno bo 1 m³ zemeljskega plina v Šentjurju stal 32,42 tolarja (plus 200 tolarjev mesečnega pavšala), v Mariboru stane 64,17 tolarjev in v Celju 48,52 tolarjev. Pri večji porabi plina (nad 240 m³) bo m³ plina v Šentjurju prišel 24,25 tolarja (plus 430 tolarjev mesečnega pavšala) (v Mariboru 27,22 in v Celju 23,67 tolarja). Pri tem je potrebno upoštevati, da pri celjski ceni še ni upoštevana zadnja podražitev.

Slovenski plinovodi naj bi dobili koncesijo za 29 let, njihove cene pa bodo ves čas pod nadzorstvom občine. Ta bo skrbela, da se dogovorjena razmerja ne bodo spremenila v škodo občanov.

Poleg navedenih ostaja še nekaj problemov. Tako še ni dokončno dogovorjeno, kako bo z direktnim odvzemom plina iz srednjetačnega omrežja za industrijo. Alpos in Emo si bosta verjetno zagotovila cenejšo energijo z neposrednim odvzemom, vprašanje je le še smotrnost njihovega vložka za lastne priključke.

Torej plin je pred durmi, bi lahko rekli, in le še ventile odpremo, pa bomo že bolj zdravo dihali. Še prej pa bo, žal, potrebno seči kar globoko v žep in tu se lepo zamišljena akcija lahko zalomi. Marsikdo se bo kar globoko zamislil, ko bo treba poceni drva, morda celo iz lastnega gozda, zamenjati za sicer ne tako drag, a vendarle dražji plin. Upajmo, da si bodo občinske oblasti že izmislile kaj tako zvitega, da nas bodo prepričale, da pri skrbi za lastno zdravju vendarle ne velja biti preveč varčen.

Joj, kam bi del svoj certifikat?

S sprejemom zakona o lastninskem preoblikovanju podjetij se je država Slovenija odločila svojim državljanom brezplačno razdeliti del družbenega premoženja. Vrednost tako razdeljenega premoženja znaša približno polovico vrednosti družbenih podjetij.

Lastniški certifikati pomenijo premoženjsko pravico, ki omogoča nakup delnic podjetja. Gre za strogo namenske vrednostne papirje, ki se lahko uporabljajo izključno v procesu lastninjenja in jih ni mogoče zamenjati za denar.

Certifikat pripada vsakemu državljanu v nominalni vrednosti od 100 000 do 400 000 tolarjev, odvisno od njegove starosti. Certifikate bomo lahko zamenjali za delnice v podjetjih, kjer smo ali smo bili zaposleni, za nakup delnic tistih podjetij, ki se bodo lastninsko preoblikovala z javno prodajo delnic in za nakup delnic investicijskih skladov.

V centralni evidenci Službe družbenega knjigovodstva je pod evidenčno številko vsakega imet-

nika certifikata vpisana nominalna vrednost certifikata. Če se lastnik odloči, da bo za določen del vrednosti certifikata kupil delnice, bo izpolnil lastninsko nakaznico in jo izročil pooblaščenemu predstavniku podjetja ali pooblaščenemu investicijske družbe. Prejemnik bo o transakciji obvestil SDK, ta pa bo imetniku certifikata zmanjšala vrednost njegovega računa. V vsakem primeru bomo prejeli začasnico ali potrdilo, ki ga bomo zamenjali za delnico, ko jih bosta podjetje ali investicijska družba izdala.

Občani Šentjurja imamo v tem trenutku zelo malo možnosti uporabiti certifikate. Po podatkih Agencije za prestrukturiranje še nobenemu šentjurskemu podjetju niso izdali soglasja k programu lastninskega preoblikovanja, investicijskih družb tudi še nekaj mesecev ne bo, za delnice podjetij, ki se prodajajo javno, pa se verjetno ne bomo stepli. Tako nam preostane le, da čakamo, zbiramo informacije in sanjamo o velikih zasluhkih.

Anita Koleča

Kmetijska zadruga Šentjur

Z vami od setve do žetve

- NUDI:
- semena
 - umetna gnojila
 - zaščitna sredstva
 - krmila
 - kmetijski stroji
- ODKUPUJE po najvišjih cenah
- teleta
 - mlado pitano govedo
 - vse kmetijske pridelke

Možnost kasnejšega plačila!

AKCIJA V OKTOBRU:
KAN 819 sit
UREA 903 sit

tel:
741-102,
741-168

Z vami od setve do žetve

Z vami od setve do žetve

Motel - Alpos

Motel je ostal Šentjurju. Svoje mesto je dobil v okviru Alposovega programa Commerce in novi lastniki računajo nanj kot na vlečnega konja njihove nove turistične dejavnosti.

Pogovarjali smo se z gospodom Dušanom Senico, direktorjem programa Commerce, ki nam je povedal, da v Alposu verjamejo, da ima Šentjur dobro osnovo za razvoj turistične dejavnosti. Slivniško Jezero, kulturno zgodovinske znamenitosti, pa bližina večjih turističnih centrov, zagotavljajo, seveda ob ustrezni angažiranosti, razcvet turističnega gospodarstva. Razvoj svoje strateške turistične usmeritve so zaupali lastni zunanjetrgovinski družbi, ki je in bo ostala v okviru Alposa, čeprav ni nemogoče, da se bo kot eden izmed t.i. profitnih centrov tudi osamosvojila.

Motel zanje ni ključnega pomena, je pagotovo ena izmed pomembnih štartnih točk. Trenutno imajo v tovarni probleme s kuhinjo in te so z nakupom Motela takoj in elegantno rešili; alpoške malice se že kuhajo v motelski kuhinji.

Sicer pa imajo trden namen revitalizirati motelsko gostinsko ponudbo. Konkretnega načrta še nimajo, toda v kratkem bodo v Motel poslali svoje arhitekta. Gospod Senica meni, da bodo temeljito obnovili restavracijo, dogradili nekaj novih prenočitvenih kapacitet, z organizacijo raznih prireditev pa želijo ponovno pritegniti v Motel domače in tuje goste. Motel naj bi v kratkem spet postal šentjurski družabni center.

Kako bo z najemniki, ki jih imajo zdaj kar nekaj pod svojo streho, bodo še videli. Tiste, ki se bodo vključevali v njihovo ponudbo, bodo vsekakor poskušali zadržati, z ostalimi pa bodo seveda prekinili pogodbe.

Vsi zaposleni ostajajo na svojih delovnih mestih, med njimi je zaznati dovolj delovne vneme, kar je zadostno zagotovilo za uspeh. Morda so še nekoliko problematični odnosi med zaposlenimi in vodstvom, toda gospod Senica meni, da gre za nesoglasja, ki so nastala ob nejasnostih pri prodaji Motela, zdaj pa so te zadeve presežene in ni več pravih razlogov za spore. Sicer pa nameravajo skrbno preučiti tudi te skaljene zadeve ter sebi in zaposlenim naliti čistega vina.

NOVO V ŠENTJURJU:



Prodajalna rib



Dobro založena trgovina AMON Živila na tržnici



CVETLIČARNA
Metka

Uli. Leonca Dobrotliška 5
(pri Zdravstvenem domu)
63230 Šentjur. Telefon: 063/742-401

**ROŽE, ROŽE, CVETJE, DARILA IN ŠOPKI ZA VSE
PRILOŽNOSTI**

POSEBNA PONUDBA:

**IKEBANE ZA VSE SVETE PO NAROČILU IN V
PROSTI PRODAJI**

SE PRIPOROČAMO!



Otvoritev tržnice



Kolesarski dan 1993



Ekipa LDS je zmagala na strankarskem nogometu



Razstava v Alposu: Otroci - likovniki razmišljajo



Pri streljanju na glinaste golobe so zmagali lovci s Planine



Tudi "taglavni" so se ogreli



90 let Rogačana

100 let Janeza Burina - še nikoli pri zdravniku!

Le malo je srečnežev, ki doživijo tako starost. V šentjurski občini poznamo le dva taka primera: leta 1979 je gospod Škoberne iz Hrušovja preživel to letnico, in letos oktobra bo svoj 100. rojstni dan praznoval v Tajtah na Planini živeči Janez Burin.

Nikoli ni živel v izobilju, vedno je moral trdo delati za svoj vsakdanji kruh, ki je bil vse prevečkrat trd kot kamen in splesnel. Pa vendar je dočkal to častljivo starost!

Pričakovala sem, da ga bom našla kje za krušno pečjo, dremajočega, pa sem se krepko zmotila: v bližnjem sadovnjaku je pobiral jabolka. Ni me slišal prihajati, sluh mu pač že slabše služi, toda pomenila sva se veeno lahko. Gospodar Gračner ga je pripeljal v hišo, čvrsto je sedel za peč in me radovedno opazoval. Mislila sem, da ga bom jaz spraševala, pa me je prehitel in odgovarjati sem mu morala na vsa mogoča in nemogoča vprašanja, preden mi je povedal svojo življensko zgodbo.

"Rodil sem se v Razborju v Trbovljah. Naša družina ni imela ničesar svojega, stanovali smo v najeti hiši. Moj oče je bil Italijan in mi je umrl, ko sem bil star eno leto. O njem ne vem ničesar. Spominjam pa se, star sem bil 6 let, ko se je mati drugič poročila. Tudi očim je bil prav tak siromak kot mi. Neprestano smo se selili iz hiše v hišo, in ko sem imel 8 let, sem moral od doma. Šel sem služiti, kot se je takrat reklo. Bil sem "kindra" in sem pazil na otroka. Delo ni bilo preveč težko, toda kaj, ko sem bil tako neroden! Beli kruh je bil takrat velika redkost, in ko mi ga je nekoč gospodinja dala velik kos, sem bil tako vesel, da sem od razposajenosti zvrnil otroka iz zibke. Nisem bil dovolj močan, da bi ga pobral, in ker me je bilo strah, sem zbežal domov. No, drugi dan so že prišli pome in spet sem dobil svojo službo varuške nazaj.

Ko sem bil malo starejši, sem pasel kure in nosil vodo. Nato sem prišel na Planino in služil na Prihovem. Gospodar je bil furman in je prihajal domov vedno pijan. Nekoč, bilo je seveda pozno ponoči, je pozabil izpreči konje, pa sem to storil jaz. Še danes ne vem, zakaj je bilo to narobe, vem pa, da me je pri priči tako "narezal", da dva dni nisem mogel sestiti na zadnjo plat. Tudi jedel sem tam slabo. Na pašo so mi največkrat prinesli tako "zakopel" kruh, da se je kar vlekel. Narejen je bil iz samih hrušk in drnul. Dal sem ga kravam, sam pa sem bil raje lačen.

Potem sem 5 let služil pri Bohorču. Ne vem, katerega leta je že bilo, ko sem moral na "štelngo." Vse sem naredil, da bi se izmaknil vojski, in ko mi je to uspelo, sem moral za kazen na prisilno delo v Nemčijo. Tudi tam nisem bil dolgo, saj sem že po enem mesecu pobegnul in se nato tako dolgo časa



Kljub desetim križem če vedno delaven

skrival v enem velikem kupu premoga tako dolgo, da so me nehali iskati."

Gospodinja je pred nas postavila kavo. Pil jo je seveda tudi Janez, toda ne z nami. Skril se je v kuhinjo. Pa se je kmalu vrnil in pripovedoval dalje tako gladko, da mi skoraj ni bilo treba nič spraševati.

"Veš, pa nisem služil samo pri teh dveh. Bil sem tudi pri Senicatu v Golobinjeku. Tam sem bil pa res najsrečnejši v svojem življenju. Tam sem spoznal svojo bodočo ženo, ki je tudi služila. Nisva se kar takoj poročila. Še prej sem odšel v Zagreb in sem tam v nekem hotelu pomival posodo. Tamkajšnja kuharica se je tako zaljubila vame, da se je na vsak način hotela z menoj poročiti. A je bila zame prestara in sem ji kar naravnost povedal, da to ne bo šlo.

Nekaj časa sem delal tudi kot raznašalec in prodajalec kruha. V pekarni v Lesičnem so mi vsak dan naložili poln koš, ki sem ga nato nesel na Kalobje. Kar nisem prodal, sem seveda moral nesti tudi nazaj. Včasih sem prišel domov šele okrog polnoči, zjutraj ob štirih pa sem že spet moral na pot.

Vrnil sem se k Senicatu in se poročil. Z ženo sva kupila eno podrtijo na Praprotnem in jo hotela popraviti, pa ni šlo, ker je bila res čisto uničena. Več sreče sva imela z zemljo in hišo, ki sva jo kupila od Koprivca na Lokah. Toda tudi to kočjo je bilo potrebno popolnoma prenoviti in lahko rečem, da sva z ženo celo hišo znosila v koših na najin hrib. Hlev pa sem naredil kar iz koruznice, le toliko, da je bila živina za vetrom. Denar sva si z ženo služila z delom

pri sosedih, včasih pa sem tudi kaj "pokšeftal" z živino. Toda žena mi je kmalu zbolela, revma jo je čisto zlomila in je dvajset let nepokretna ležala v postelji"

Skrbel je zanjo in jo negoval, dokler je mogel. K sreči je bil vedno zdrav in nikoli pri zdravniku. Prvič je šek k zdravniku pred dobrim mesecem, ker ga je bolel zob. V šolo je hodil le malo, toda zna pisati in brati in še danes izračuna vse zelo hitro kar na pamet. Dobro govori nemško, pa še italjansko in rusko po malem. Do pred nekaj leti je vsako zimo spletel kar precej košev in košar, rad pa je tudi kuhal žganje.

Spomnil se je še zgodbe, ki jo najraje pripoveduje: "Z velikim in suhim hlapcem sva prenašala seno na kolih. Vedno sem moral biti zadaj, kjer je bilo najtežje, pa še tja sem moral iti, kamor me je hlapec vodil. Bil pa je to kar hudoben hlapec in me je vedno peljal preko največjih krtin in lukenj. Nekoč pa sem ga le prepričal, da me je spustil naprej. Zapeljal sem ga do prepada in napravil tako, da je tresnil vanj. Potem sem mu še pa s kolom tako pomagal, da ni mogel ven, vse dokler me ni milo prosil za pomoč. Od takrat sem imel pred njim vedno mir", je Janez hudomušno nasmejan končal svojo pripoved.

Pred osmimi leti sta z ženo spoznala, da ne moreta več skrbeti zase. Pri sosedu Gračnerju sta si izprosila majhno sobico, kjer sta skupaj preživela še eno leto, potem pa je ona umrla. Ostal je sam, Gračnerjevi so ga obdržali in še vedno je pri njih. Pravi, da mu je pri njih všeč, saj je na toplem in tudi za jesti ima dovolj. V svoji krepko razmetani in zapuščeni sobici se čudovito počuti. Tudi vina mu nikoli ne zmanjka. Gračnerji vedno pravočasno poskrbijo, da je njegova gajbica polna. Pije seveda samo kupljeno vino.

Sorodnikov nima ali pa jih ne pozna. Le v Jurkloštru še živi neka njegova sestrična. Bolj se pozna z ženinimi sorodniki. Tudi od doma še gre rad, le "zrihtati" se noče, tako kot bi se šikalo, pravijo Gračnerjevi. Letos, v začetku septembra, je bil celo na Turistični prireditvi na Planini. Iz Tajht na Planino je seveda šel peš, sicer počasi, pa saj ima čas, pravi Janez.

Kljub težkemu življenju, često praznemu želodcu in hladnim stanovanjem ter desetim križem na plečih, je Janez še vedno bister in dovolj močan. Pred nekaj leti je na šentjurski železniški postaji celo fizično umiril nekega Šentjurčana, ki mu ni bil po volji. Še vedno si rad zapoje in zavriska. Proti koncu sem ga seveda pobarala za nasvet, kako doživeti tako starost. "Nič, le živeti je treba!" je rekel.

Pred odhodom mi je zapel še pesmico, ki jo ima najraje:

Pa sem ji rekel, naj svije gre past,
pa mi je šla gor na hrast.

Ojej, ojej, kaj bom začel,
ojej, le zakaj sem te vzela...

Nato je zavriskal, da se je res slišalo dol do doline.

Iz srca mu želimo, da bi še dolgo vriskal in pel ter preživel še veliko lepih dni!

Mihela Pušnik



Janezov domek v Tajhtah

Narodni demokrati pred razpustom

Kljub temu, da so Narodni demokrati v šentjurski skupščini najmočnejša stranka, saj imajo v družbeno političnem zboru 4 odbornike, jim po znanem razkolu v stranki na republiškem nivoju tudi v Šentjurju grozi razpad. Kakor je znano, se je šentjurski odbor opredelil proti združevanju s Krščanskimi demokrati in ker je do združitve na državnem nivoju vseeno prišlo, je šentjurski odbor ostal brez strankarske nadgradnje oziroma je SKD kljub njihovem nasprotovanju pravno njihova nadgradnja. Da bi nastale nesporazume razčistili, so šentjurski Krščanski demokrati predlagali sestanek na ravni izvršnih odborov obeh strank. Sestanek se je odvijal v sredo, 29. septembra, in na njem so se dogovorili, da bo SKD pravni naslednik Narodnih demokratov tudi v Šentjurju, če se le - ti na svojem zboru ne bodo opredelili drugače. Ker pa je povsem jasno, da med Narodnimi demokrati ni niti približno enotnega mnenja o tem, s katero stranko bi se veljalo združiti, je obveljala pragmatična rešitev, da se člani Narodne demokratske stranke kot posamezniki priključijo katerikoli stranki, vso strankino imetje pa se porazdeli med stranke, v katere bodo prestopili njeni odborniki.

Ta dogovor je bil sprejet soglasno, Narodni demokrati pa ga morajo še sprejeti na izrednem zboru, ki bo sklican v roku treh tednov. Očitno je, da se precej članov NDS ne bo opredelilo za nobeno stranko, saj potem, ko so odklonili članstvo v SKD in jim sicer najbližja Ljudska stranka na njihovo pismeno ponudbo za združitev sploh ni odgovorila, nimajo na razpolago nobene primerne stranke, ki bi ustrezno pokrivala narodno interesno sfero. V tem položaju se zdi predlagana "razpršitev" Narodnih demokratov še najprimernejša rešitev.

Šentjurska zgodba o uspehu:

ANTON SELIČ - Trgovina BUM in elektro izvedbena opravila

Kdo ga v Šentjurju ne pozna! Mladenič, dinamičen, zagnan, delaven, več ga vidimo v avtomobilu kot kje drugje. Petkrat sem ga iskal, preden mi je uspelo odščipniti uro njegovega časa, pa še vsaj deset telefonskih pogovorov je opravil vmes. Čeprav je žena Stanka njegov enakopravni partner, saj ima na skrbi trgovino Bum, pa še vse poslovne knjige vodi, in je vsaj privatno tudi njegov "šef", je vendarle gospod Tone tisti, okrog katerega se vse vrti. Gre za družinsko firmo, zaenkrat je to predvsem obrt, v kateri vsi delajo in vse napravijo. In če še povemo, da oba z ženo skupaj nimata niti 60 let, pa vendar danes gospodarita s približno 1 milijonom DEM vrednimi osnovnimi sredstvi, da sta lani napravila za 45 milijonov tolarjev prometa (letos bo ta številka vsaj za četrtno večja), da sta plačala okrog 8 milijonov raznih dajatev ter da zaposlujeta še 7 delavcev, potem upravičeno pišemo o zgodbi o uspehu.

"Začel sem kot električar, delal sem v Emu, Štorah, in moram reči, da mi je bilo tam kar krasno. Toda v sebi sem ves čas čutil nekakšen izziv. Veste, tista vratarnica, pa ura, in vseh sort (tudi nesposobnih) šefov, vse to me je narahlo utrujalo, zato sem se pred devetimi leti odločil in skočil iz tistega miru v cirkus, ki ga sedaj živim. In ni mi žal. Rad delam svoj posel, občutek imam, da živim polno. Odkrito vam povem, da ne čutim nobene potrebe po kakšnih posebnih hobijih, še celo po rekreaciji ne. V svojem delu enostavno najdem vse, kar potrebujem."

Njegov osebni elan se seveda prenaša tudi na firmo, vse okrog Seličev se gradi in dograjuje. Zaenkrat ima



Stanka Selič: Tudi za družino si vzamem čas



Anton Selič: Posel mi pomeni izziv

poslovne prostore in skladišče kar v svoji stanovanjski hiši v Hruševcu, takoj zraven pa že raste nova zgradba z 250 m² poslovnih površin. "Malo sem računal, da bom gradil v obrtni coni pri Anderburgu, pa sem si premislil. Drago je tam, ne nudijo nobenih bonitet, problemi so z gradbenimi dovoljenji, komunalno ureditvijo... Če bi v resnici hoteli napraviti kaj za drobno gospodarstvo in ne le sejati lepih besed, je občina imela tam lepo priložnost, da se izkaže. Pa se ni. Tu v Hruševcu bomo imeli poslovne prostore, tudi elektromehanični servis, trgovino in sprejem servisnih naročil pa bomo imeli v lokalu v Tržnici. Da, v Tržnici smo kupili 38 m² velik lokal, ker pač rabimo izhodiščno točko v centru Šentjurja. Nad samo Tržnico sem pa razočaran, gre za drago in slabo izvedbo. Preden so se Šentjurčani odločili zanjo, bi bilo dobro, če bi si ogledali poslovni center v Trzinu. Tam so se zadeve lotili dosti bolj racionalno, mi pa razmetavamo. V naš lokal zateka meteorna voda, skozenj so napeljali sosedovo ventilacijo, pa še marsikaj drugega bi se dalo pokritizirati. Za 6 milijonski vložek sem enostavno pričakoval več."

Seliči seveda ne gradijo le s svojim kapitalom. Letos so uspeli na natečaju republiškega sklada za razvoj drobnega gospodarstva in za dokončanje svoje poslovne zgradbe dobili 6 milijonov tolarjev posojila na 5 let z ugodno obrestno mero. S svojim projektom so štartali tudi na občinskem natečaju, kjer je denar sicer nekoliko dražji, še vedno pa je cenejši od bančnega.

Posli tečejo dobro in dela jim ne manjka. Gospod Selič pravi: "Naša najpomembnejša ponudba je kompletni elektroinštalacijski inženiring. Prevzamemo vse, od projektiranja, nabave in izvedbe, do tehničnega

prevzema. S svojimi cenami smo konkurenčni, cene materiala so veleprodajne in kar za 20 % nižje od običajnih. Največ delamo za Gradis, in skupno z njim, lahko rečem, gremo po celi Štajerski. V Šentjurju se gradi nekoliko manj, a smo tudi tu precej delali, npr. v Alposu, Juriju in Resevni. Delamo tudi na Ipavčevi hiši, pri Kemoplastu, po šolah, na javni razsvetljavi okrog Tržnice, uredili smo semaforizirano križišče pred šolo in še kaj. Seveda so nam dobrodošla tudi inštalacijska dela na privatnih hišah in drugih objektih. Kar precej se ukvarjamo tudi z elektroinštalacijskimi meritvami, tako za jaki kot za šibki tok, delamo na zaščiti inštalacij, vtičnic, izolaciji telefonije. Skratka, področje naše dejavnosti je široko in dela nam ne zmanjka. Zdaj se pripravljamo še na elektromehanično servisiranje električnih orodij in strojev ter na proizvodnjo inštalacijskih materialov.

Preden smo poprosili za besedo še gospo Stanka, smo vendarle želeli, da nam gospod Tone oceni šentjurski trenutek." Vse sicer ni za povedati, stoječ mlin pa tudi nikoli nič ne zmelje. V Šentjurju se vse polaga na Alpos, čeprav obrtniki verjetno že sedaj zaposlujejo več ljudi. Tudi Grdina se je kar dobro zagnal, toda vprašanje je, kako dolgo še tako lahko gre. Pa premalo dela dajemo svojim ljudem. Poglejte, Tržnico je gradila tuja, drugorazredna firma, pa bi prav lahko dali zaslužiti tudi svojim ljudem. Ne vem, če se nekaj podobnega ne dogaja tudi z drugimi trenutnimi deli. O drobnem gospodarstvu in o mučkanju z obrtno cono sem govoril že prej. Obrtna zbornica bi morala biti močnejša. Naravnost nesprejemljivo je, da moramo sami še vedno hoditi od enega do drugega uradniškega okenca in milo prositi, namesto, da bi za nas nekdo na enem mestu uredil vse potrebno. Jaz osebno sicer nimam preveč takih težav, saj me občinski uradniki dobro poznajo, in mi hitro ugodijo, ker sem tečen in se me želijo hitro znebiti, z nekaterimi, npr. z gospodom Peperkotom in Zdolškom, pa se da tudi že prav dobro sodelovati. Sistemsko pa ta zadeva le preveč šepa. Pa tudi naše generalne strategije razvoja ni opaziti. Vsekakor niti približno nisem prepričan, da jo sploh imamo."

Gospa Stanka Selič je urejena in samozavestna mladenka, ki ji ni videti, da poleg vse "papirnate vojne" za družinsko podjetje vodi tudi uspešno trgovino, skrbi za družino in vzgaja dva otoka." Mnogo mi pomagajo starši, brez njih bi mi bilo res težko. V hiši imamo dojenčka, do pred kratkim sem bila na porodniškem dopustu, imam pa tudi precej skrbi s starejšim sinom, ki je razvojno prizadet. Prav zato, ker sem se mu hotela bolj posvetiti, sem pustila službo v Bohorju in poprijela doma. Vesela sem tega koraka, precej lažje je vse skupaj, kot je bilo prej."

Njena trgovina BUM je v centru Šentjurja poleg Pivnice in nasproti upravne zgradbe Gozdnega gospodarstva. Malo je skrita in je ni težko zgrešiti. Če bi ne bilo



na steni bivše cvetličarne dobro opazne puščice in napisa, bi jo celo težko našli. Vsaj meni se je tako dogajalo, ko sem jo iskal prvič. "Potem, drugič in naslednjič, ko se prepričate o naši ugodni ponudbi, nas seveda zlahka najdete, pravi gospa Stanka.

Trgovino so odprli pred tremi leti in kljub temu, da je "skrita", se pohvalijo z dobrim prometom. "Držimo neživilske proizvode, tekstil, obutev, usnjeno galanterijo in tudi nekaj bižuterije. Mislim, da smo v Šentjurju najbolje založeni, naše cene so ugodne, zato smo prav gotovo konkurenčni. Trgovine si nismo zamislili kot elitne, namenjena je povprečnemu kupcu in njegovim vsakodnevnim potrebam. Seveda se pozna kriza v Emu, Štorah, ljudje nimajo prav veliko denarja, a vseeno shajamo, saj nam kupce v trgovino pripeljejo naše cene. Sicer pa se ne bom več hvalila, pridite, in si oglejte našo ponudbo!"

Zanimalo nas je, kako gospa Stanka vsklajuje svoje poslovne obveze z družinskimi. "Še kar gre, ob delavnikih sicer moža med osmo zjutraj in osmo zvečer praviloma ni doma, toda sobote in nedelje so naše, družinske. Tudi čas za dopust si najdemo, kar nekajkrat letno radi skočimo v Barbarigo, kjer imamo manjše stanovanje, sama pa si praviloma dvakrat tedensko privoščim fitness v Celju. Za kaj drugega pa res že nimamo več časa."

Telefoni so zvonili, pred pisarno je postajalo vse bolj živo: zgodba o uspehu zahteva svoj tempo. Poslovil sem se z željo, da se konča srečno.

Franc Kovač

Krajevna skupnost Planina

Krajevna skupnost Planina leži na južnem delu šentjurske občine in je "razmetana" po hribčkih in dolinah okrog Bohorja. Ima okrog 2000 prebivalcev, ki se večinoma preživljajo s službami v "dolini", v Šentjurju, Štorah in Celju. Mnogo prebivalcev se preživlja tudi s kmetijstvom. V zadnjih letih je na Planini zraslo kar nekaj manjših podjetij in delavnic, kjer si Planinčani lahko doma služijo kruh. Najpomembnejše in največje podjetje pa je Tajfun, kjer je zaposlenih okrog 100 delavcev in je nosilec razvoja na Planini.

Planina se v zgodovini pojavi že leta 1190, ko je omenjan prvi planinski vitez Ortlof. Naselje se je takrat imenovalo Urwald in je sodilo v sklop poseti Heme Breže-selške, kasnejše Svete Heme Krške, ki je doslej tudi edina svetnica, ki izvira iz slovenskih krajev. Planinski grad še danes sodi med najlepše gradove, ki so stali nekoč na Slovenskem. Če vas bo pot zanesla na Planino, se morate ustaviti tudi ob na živi skali postavljenih ostankih grajskega zidovja, od koder je čudovit razgled po bližnji okolici. Na gradu še vedno raste tudi znamenita Turška lipa, pod katero sta pokopana planinski plemič Urh in njegova žena Katarina. Na bližnjem Marofu stoji kužno znamenje, ki so ga Planinčani postavili leta 1664, ko je kuga na Planini pomorila okrog 1000 ljudi. V bližnjih Tajhtah in v dolini Gračnice so bili nekdanji veliki ribniki, danes pa so tu le bolj ali manj zamočvirjene kmetijske površine. Ko smo že pri zgodovini, ne smemo pozabiti še na Ano Wambrechtsamer, znamenito planinsko kronistko in avtorico poznanega romana o Celjskih grofi, ki je zelo ljubila svojo rodno Planino. Pa tudi njena Planinska kronika ne zasluži nič manjše pozornosti. Da je bila Planina nekdanj pomebno gospodarsko in kulturno središče tega območja, pričata tudi do Dunaja segajoči sloves planinskih volov ter že v začetku tega stoletja na Planini ustanovljen teniški klub.

Planina je spet pričela oživljati po letu 1970, ko je bila najprej zgrajena nova šola, nato Zdravstveni dom in



Ustanovitelji tenis kluba leta 1910



Trg PLANINA

so jo končno z asfaltno cesto povezali s Šentjurjem. V tem času so predvsem s pomočjo samoprispevkov asfaltirali večino krajevnih cest, zgradili pa so tudi prostoren gasilski dom, ki je hkrati tudi središče kulturnega dogajanja na Planini.

Seveda pa Planinčani niso in ne morejo biti zadovoljni z doseženim. Kar tri njihove regionalne cestne povezave so še vedno brez asfalta, telefonov ni dovolj, potrebovali bi kulturni dom, pa še marsikaj. Zdi se jim, da je njihov razvoj zastal po krivdi drugih. Že od nekdanj so bili prepuščeni bolj ali manj sami sebi, zdajšnja oblast pa jih tudi zapostavlja. Denar, ki se namenja za demografsko ogrožene, ostaja v Šentjurju, pa tudi sicer se sredstva koncentrirajo v občinskem središču in občinskem proračunu. Gradi se pač tam, kjer je politična moč!

Samouprava v krajevni skupnosti je v precejšnji krizi. Prejšnje oblasti so izginile in za njimi je ostal vakuum, ki ga sramežljivo strankarstvo ni uspelo zapolniti. Tako so zdaj pravzaprav brez prave gonilne sile, ki bi lahko suvereno koordinirala njihova razvojna prizadevanja. Že spomladi so se na svetu KS dogovorili, da ne bodo čakali novih lokalnih volitev, temveč bodo takoj pritegnili vse svoje, z domačim krajem zrasle ljudi, pa z vsem skupaj ni bilo nič. Kar kmalu so pričeli vleči vsak na svojo stran in složen nastop je splaval po vodi. V to, da bi ne dobili svoje občine, pa sploh ne dvomijo. Prepričani so tudi, da bodo potem lažje gospodarili in primerno poskrbeli za svoj kraj. Upajo, da so dokončno minili časi, kot so bili tisti v času Tajfunovega razcveta, ko je samo Tajfun prispeval v zvezni sklad za manj razvite toliko, da bi s tistimi denarji lahko uredili vso svojo infrastrukturo, pa so ostali povsem praznih rok. Računajo na hitrejši razvoj malega podjetništva in zlasti na razmah turizma - ter zupajo v svoje moči.

Mihela Pušnik

Gobarska razstava na Planini

Letošnji prvi športni dan smo imeli v torek, 21. septembra: vsi učenci od prvega do osmega razreda smo se skupaj s svojimi razredniki podali v gozd po gobe.

Pobirali smo le po en primerek najdenih gob, vsi najdeni jurčki, gobani in marele pa so šli v posebne košare. Ker so se seveda našli tudi taki učitelji, ki niso imeli svojih košar, kot je bilo dogovorjeno, so jim njihove gobe, sicer redke, morali nositi učenci. Nič čudnega, da so učiteljeve gobe priromale na cilj najbolj deformirane.

Naslednja dva dneva smo pripravili na šoli poučno gobarsko razstavo, ki nam jo je pomagal urediti strokovnjak iz celjskega gobarskega društva Bisernica.

Petra Koprivnik, Loke



Oset Maks našel naj jurčka

Nova telefonska številka za Splošno banko Celje.

S 1. oktobrom se je Splošna banka Celje priključila v zunanje omrežje z novo telefonsko centralo. Nova telefonska številka 063

431 000 velja za vse enote v Celju. Ob zamenjavi zadnjih treh ničel z internimi številkami bo možna direktna telefonska povezava s posameznim bančnim uslužbencem.

Nov način telefoniranja naj bi pripomogel k ustvarjanju hitrejšega in prijaznejšega odnosa do strank.

Obvestilo članom ribiške družine Voglajna

O vseh akcijah, tekmovanjih in drugih pomembnih dogodkih vas bomo redno obveščali v Šentjurskih novicah.

*Dober prijem!
Predsedstvo RD*

Ribiči za občinski praznik

V počastitev občinskega praznika so ribiči, dne 24. septembra, na Slivniškem jezeru organizirali že tradicionalno tekmovanje za najtežjo ribo, kot popestritev pa letos tudi nočni ribolov na najtežjo roparico. Lovilo je 35 ribičev, pri dnevnem lovu so bili najuspešnejši Ciril Černec, Nikola Matešič in Jože Kovačič. V temi pa so se najbolj odrezali Janko Plahuta, Albin Držan in Miro Žaberl.

M.Š.

Ribolovna sezona na Slivniškem jezeru še ni končana

Za razliko od drugih okoliških jezer, je na Slivniškem jezeru ribolov dovoljen skozi vse leto. Da pa bo lov tudi uspešen, je Ribiška družina že pričela z vlaganjem 8000 avtohtonih rib (krapov, smučev, linjev, platnic in šarenk). Med ta vložek spadajo tudi do 10 kg težki krapji, ki bodo skupaj z že domujočim sorodstvom še naprej utrjujali ribiče, jim trgali vrvice ter lomili palice.

M.Š.



Krap pa tak, da te kap



KNJIGARNA IN PAPIRNICA

Dušana Kvedra 42
063 741-894 Šentjur

PRODAJNI CENTER

Ul sklad. Ipavcev 17
063 741-381 Šentjur

Nudimo:

- vse vrste knjig
- pisarniški material
- obrazce
- šolske potrebščine
- igrače

PONUDBA MESECA

- stojalo za selotej 590
- fotoalbum 998
- Jolly šolski set 732
- dobavnica,... 322

**Možna nabava
blaga na odprto
dobavnico**
(plačilo 45 dni)

**KDOR KAJ POTREBUJE PRI
ALDIN-u KUPUJE!**

Prigovor bivšemu županu NK Šedina iz Dramelj je praznoval 15. letnico delovanja

Zanimivo je bilo prebirati izpovedi bivših županov, a ker se je eden od njih obregnil ob ZSMS in jo prikazal kot "strašen problem...", sem se odločil, da jo kot akter takratne organizacije, vzamem v bran.

V ZSMS se je tudi v šentjurski občini zbralo veliko mladih, ki smo čutili, da je tudi v času, ko je bilo to še nevarno, potrebno pokazati na marsikatero nepravilnost. Zasnovali smo dva resna projekta, prvi je bil ekonomske narave, drugi pa se je neposredno nanašal na vodilno politiko. Skupina izobražencev je sestavila projekt razvoja občine Šentjur do leta 2000 in ta projekt je postal osnova našega delovanja na vseh področjih. Ob tem so nekaterim strukturam v občini šli lasje pokonci! Več let smo si zaman prizadevali, da bi o projektu argumentirano javno spregovorili. Uvideli smo, da so najprej potrebne take politične spremembe, ki bodo omogočale sproščanje vseh iniciativ. Napisali smo t. i. Šentjursko deklaracijo, ki je brez oklevanja zahtevala demokracijo. Podpisalo jo je več tisoč naših občanov. Takrat kar naenkrat nismo bili več pridni mladinci, ampak smo postali trn v peti oblastnikov, od katerih nekateri še danes niso dojeli, zakaj je šlo. Trdim, da je bila ZSMS iniciator liberalnih idej v občini in sotovorec slovenske pomladi, njene rezultate v občini pa so na prvih volitvah poželi drugi. Ljudje, ki so bili intelektualno jedro takratnih dogajanj, so danes ugledni strokovnjaki z akademskimi naslovi, žal pa so razkropljeni po Sloveniji in tujini in nihče od njih ni ostal v šentjurski politiki. Nad tem dejstvom bi se morale zamisliti bivše in sedanje občinske strukture! Osebnost sem ponosen, da sem delal v ZSMS s to generacijo, zato jo tudi branim.

Jože Artnak

Čeprav drameljčani vsako leto organizirajo nogometni turnir na travnatem igrišču v Šedini, so letošnjo 15. letnico želeli še posebej obeležiti, zato so 12. septembra ob 15. uri pripravili prijateljsko nogometno tekmo s slovenskimi duhovniki. Zbralo se je veliko število gledalcev, ki so navijali za obe ekipe. Z rezultatom 5:3 je zmagala ekipa duhovnikov.

Organizatorji so želeli v drugem delu pripraviti še razne zabavne igre, kar pa žal ni bilo izvedljivo zaradi močnega deževja v prejšnjih dneh, saj je bilo igrišče že med tekmo blatno in zelo razmočeno.

Pri organizaciji so pomagali sponzorji: okrepčevalnica Namig, bistro Smuk, avtoličarstvo Ulbing in Radio Šmarje, za kar se jim lepo zahvaljujejo.

NK Šedina ima še veliko idej in načrtov za bodoče delo. Zaradi njihove pridnosti in podpore vseh članov se ni bati, da bi svojih željenih ciljev ne dosegli.

Lojzka Božnik

Študijsko izpopolnjevanje v Švici

Že pet let poteka izmenjava slovenskih in švicarskih učiteljev iz kantona Luzern. Februarja 1993 sem imela na študijskem obisku v Dramljah učiteljico razrednega pouka iz Luzerna. V vsej Sloveniji je bilo 8 učiteljev iz Švice. To bivanje v Sloveniji je bilo del njihovega

trimestrskega izobraževanja, ki zajema tudi spoznavanje pouka in izobraževanja v drugih deželah.

Učitelji, ki smo gostili Švicarje, smo bili od 18.-26. septembra njihovi gostje. Bili smo v šolah, pri pouku na vsej razredni stopnji, ki tam traja 6 let. Seznanili so nas z organizacijo pouka in šolstva na splošno. Na skupnem enodnevnem seminarju so nam predstavniki švicarskega šolskega odbora prikazali izobraževanje učiteljev, pedagoško službo v celoti in nam odgovorili na vse, kar nas je zanimalo. Ker smo imeli vse dni kar natrpan program dela, je bilo precej naporno, posebno še, ker imajo pouk dopoldne in popoldne, pa tudi ob sobotah. Videli smo res veliko novega in zanimivega, spoznali in začutili utrip življenja neke razvite evropske države in bili presenečeni nad dobro opremljenostjo šol. Kot dobri gostitelji so želeli, da spoznamo

tudi nekaj turističnih zanimivosti, tako so nas peljali s parnikom po prelepem luzernskem jezeru in z gondolo na Pilatus. Bilo je prelepo, ker je Švica alpska država, polna zelenja, cvetja in zelo čista.

Imajo pa Švicarji svojo kulturo prehanjevanja z zajtrki in večerjami. Kosil skoraj ne poznajo. Uživajo veliko zelenjave, predvsem surove, kar pa meni kot navdušenemu mesojedcu ni preveč odgovarjalo.

Domov smo se vračali polni novih spoznanj in doživetij in s prepričanjem, da je naša Slovenija nam še vedno najlepša in najljubša.

Lojzka Božnik

Spoštovani Osat oziroma Bodeča neža!

Zahvaljujem se vam za vašo prispevka, ki sta mi všeč in bi jih z veseljem objavil - toda nista podpisana, nepodpisanih prispevkov pa, kakor veste, ne objavljamo. Seveda se lahko podpisujete le s psevdonimom, toda

uredništvo le mora vedeti, kdo ste.

**S spoštovanjem!
Urednik**

Učencem predmetne stopnje iz šole na Planini!

Tudi vašega kritičnega pisma, s katerim ste kar ostro pokritizirali vašega učitelja matematike in tudi

sam način urejanja te problematike na vaši šoli, sem bil vesel - toda, tudi na vašem pismu manjkajo podpisi. Prav gotovo ga niso pisali vsi učenci s predmetne stopnje, ali ne? Ker v pismu ni nič kaj takega, kar ne bi bilo lahko res, vam predlagam, da ga podpišete in s tem dokažete, da ste za vso zadevo zavzemale resno.

**lep pozdrav!
Urednik**

Nova streha na ponkoški šoli

Te dni so končali večja popravila na strehi na šoli Blaža Kocena na Ponikvi. Gospod Peperko nam je povedal, da so bili leta 1974, verjetno v popotresni ihti, gradbinci malo prehitri in so za seboj pustili kar nekaj šibkih točk, ki se sedaj odpravljajo. Predračun za vsa dela je znašal 4,7 milijona tolarjev, kaže pa, da bo končni račun še večji. Denar gre iz občinskega proračuna iz sredstev, namenjenih za investicijsko vzdrževanje šolskih objektov.

Denacionalizacija teče

Na občino Šentjur je prišlo 94 denacionalizacijskih zahtevkov. Občinski referent g. Aužner ocenjuje, da je okrog 70 % vseh zahtevkov vloženih pravilno in ti so že vsi v postopku. Okrog 30 % zahtevkov pa je nepopolnih in bo njihovo reševanje steklo šele, ko jih bodo upravičenci dopolnili. Najmanj težav imajo z vračanjem gozdov, saj so Gozdna gospodarstva izjemno korektna in ne delajo težav, imajo pa prbleme z vračanjem kmetijskih površin, saj se DKP Meja praviloma pritožuje na vse odločbe.

Naj naštejemo nekaj večjih denacionalizirancev, ki so doslej uspeli: Kunstelji so dobili nazaj 17 ha gozdov, Kuneji 15 ha, Novaki 2,5 ha (vsi s Planine), v Šentjurju pa so v večjem delu svoje zahtevke že realizirali Zdolški, Mastnaki, Žureji, Bajugi Jagri in še kdo. Gospod Gologranc je dobil vrnjene tudi znane ribnike na Blagovni, sliši pa se, da jih je tudi že prodal dosedanjim gospodarjem - Ribiški družini Celje. Tudi Mlakarji iz Dramelj so v večji meri že dobili vrnjeno svoje imetje, nikakor pa se še ne morejo sporazumeti z lovci, ki nebi radi tako zlahka izgubili svojega doma na Uršuli.

Žur v kulturnem domu Šentjur

V soboto, 2. oktobra je bil v šentjurski kinodvorani "žur" z ansamblom Don Mentoni bend. Okrog 200 mlajšij udležencev je bilo s prireditvijo povsem zadovoljnih, tudi soorganizatorjem, šentjurskim študentom, je menda kanilo v žepe nekaj cvenka. Manj mladi "žuristi" pa so jo menda pobrisali domov že dokaj zgodaj zvečer, saj so jim bendovi decibeli malodane razcefrali ušesa. Slišati pa je tudi nekaj pripomb na tako

"populistično zlorabo" Kulturnega doma.

Zasedal bo otroški občinski parlament

Občinska zveza prijateljev mladine se pripravlja na zasedanje občinskega otroškega parlamenta, ki bo v torek, 26. oktobra ob 13,30 h v skupščinski dvorani občine Šentjur. Na zasedanju, ki bo potekalo pod geslom "Brez nasilja, za prijateljstvo!", se bodo šli parlamentarce delegati z vseh šentjurskih šol, pomagala pa naj bi jim tudi pravi župan g. Malovrh in predsednica Zbora združenega dela Anita Koleša. Vsaka šola bo lahko delegirala po štiri svoje predstavnike, podružnice bodo imele po dva delegata, šentjurska šola pa osem parlamentarcev.

Za razliko od občinskih odbornikov si bodo mladi privoščili tudi nekaj kulturne zabave. Računajo na glasbene vložke Mitje Mastnaka ter na malico, ki naj bi je bili deležni po ogledu likovne razstave v Alposu.

Po vzgledu po pravem občinskem parlamentu tudi v otroškem parlamentu ne bo prostora za strankarstvo.



Zakaj ne tudi v cirilici (Čekajte...)

AKVONIJ TRGOVINA-SERVIS

63230 Šentjur,
C. Kozjanskega
odreda 13

Videorecorde SAMSUNG	37.990,00
Pomivalni stroj	53.990,00 - najceneje v Sloveniji
TV GORENJE	41.990,00
Skrinja 220l LTH	40.990,00 - garancija 2 LETI
Skrinja 300l LTH	48.990,00 - garancija 2 LETI
Pralni stroj GORENJE	41.990,00 - garancija 2 LETI
Pralno sušilni stroj	66.990,00
Sušil. stroj GORENJE WT 700X	44.990,00
Synthesizer že za	4.290,00
Namizni prti plastični od	890,00 dalje
Jedilni servis BERNARDOT (češki porcelan)	13.990,00
Krožniki globoki	190,00
Jedilni pribor 49 delni	8.290,00

Bogata izbira malih gospodinjstkih aparatov, elektro in vodovodnega materiala, rezervnih delov ter izdelkov široke potrošnje

Poslovna stran je namenjena vsem, ki želite redno ali občasno seznanjati svoje odjemalce in potrošnike s svojo ponudbo. Naročila za poslovne oglase sprejemamo vsak delovnik od 7. do 10. ure v pisarni šentjurskih novic na Mestnem trgu 5, Šentjur, ali pa po telefonu številka 741 286, izven delovnega časa pa na številki 741 243 (Kovač).

**Dodajamo
piko
na
i**

LOEHCIA

Odslej vsebujejo naši bencini dodatek plus5.
Plus5 bistveno izboljšuje lastnosti goriva in ponuja uporabniku ob enaki ceni pet pomembnih ugodnosti:

- manjšo porabo goriva
- boljše zgorevanje
- zaščito motorja pred korozijo
- brezhibno delovanje motorja v vseh vremenskih pogojih
- čistejše okolje

PLUS5

bencini z dodatkom

PETROL

Šolski šport

Na regijskem ekipnem prvenstvu v atletiki za OŠ, je bila šentjurska moška ekipa s 12 627 točkami četrta, ženske pa so bile z osvojenimi 13 173 točkami prve.

V Ljubljani je bilo 7. oktobra ekipno državno prvenstvo v atletiki za OŠ. V finale se je kot edina ekipa iz celjske regije uvrstila ženska ekipa OŠ Šentjur. Z veliko borbenostjo in ob bučnem navijanju športnega razreda, so zbrale 13 697 točk in zasedle odlično 6. mesto v državi. Največ točk so pritekmovalce: štafeta 4 x 100 m (Senica, Brglez, Podovac, Belak) in sicer 1992, Mojca Stropnik 1075, Alja Belak 950, Polona Podovac 949, Katja Senica 934, Sabina Škornik 881. Tekmovalce so še: Andreja Vodeb, Špela Gradišnik, Nataša Tovornik, Maja Zalokar, Simona Peternel,

Benja Šket, Ivanka Tratnik, Sabina Mlakar.

V Gorici pri Slivnici pa je bilo 8. oktobra občinsko prvenstvo v krosu. Tekmovanja se je udeležilo vseh 6 šol. Vrstni red ekip je bil naslednji:

Dečki: Ponikva, Šentjur, Dramlje, Gorica pri Slivnici, Planina, Dobje

Deklice: Šentjur, Slivnica, Planina, Dramlje, Ponikva, Dobje

Zmagovalci po razredih:

5. razredi: Aljaž Roženičnik in Minca Zupanc (oba iz Šentjurja)

6. razredi: Rajko Oset in Mojca Stropnik (oba iz Šentjurja)

7. razredi: Gregor Zdolšek (Ponikva) in Sabina Škornik (Šentjur)

8. razredi: Robert Šmid (Planina) in Polona Podovac(Šentjur)

Vlado Artnak

Nogometaši ostajajo neporaženi

Po petih kolih MNZ Celje so šentjurski nogometaši še vedno neporaženi, z 90 % izkupičkom točk. Tokrat so v gosteh premagali Tim Laško kar 5 : 0. Zmago so si zagotovili že v prvih petinštiridesetih minutah, ko so vodili že 4 : 0.

Na lestvici vodi Šentjur z devetimi točkami pred Uniorjem, ki jih ima osem. O jesenskem prvaku bo bržkone odločil derbi Šentjur- Unior, ki bo v soboto, 16. t.m.. Tekma bo "na domačem igrišču" v Šmarju, saj šentjurska travca še ni dovolj utrjena.

KOŠARKA

3.SKL VZHOD

2.kolo: KEMOPLAST ŠENTJUR : IPOZ RUDAR (TRB) 67 : 59 (33 : 35)

Pred polno dvorano so domači igralci upravičili napovedi svojega vodstva in na uvodni tekmi v domači telovadnici zaslužno premagali neposrednega tekmeca za napredovanje.

Tekma je bila od vsega začetka izenačena, ob koncu polčasa pa so gostje vodili za dve točki. V tem delu igre je pri domačih dobro igral Košak, ki je zadel tudi tri trojke. Tudi drugi polčas so gostje iz Trbovelj bolje začeli in nekajkrat vodili za pet točk, nazadnje 57 : 52. Takrat pa je prišlo do preobrata, ko so v nekaj minutah naši dosegli 12 točk, gostje pa nobene. V najbolj kritičnih trenutkih je domačo ekipo odlično vodil Knez, ki je pravgotovo najbolj zaslužen za zmago. Dal je tudi 14 točk. Pri gostih pa je bil najboljši strelec Zagar, ki je dosegel 20 točk.

Šah v Šentjurju še živi

Šahovsko društvo LIPA Šentjur tudi letos uspešno deluje. Poleg rednih igralnih večerov (ob ponedeljkih in petkih ob 18. uri v prostorih pokrovitelja - Prodajnega centra LIPA Šentjur) smo se udeležili več turnirjev, pa tudi sami smo jih nekaj organizirali. Dosegli smo nekaj vidnih rezultatov:

- na regijskem ekipnem prvenstvu v hitropoteznem šahu v Šentjurju je ekipa ŠD LIPA Šentjur zasedla tretje mesto

- na regijskem prvenstvu pusameznikov je Sebastjan Jazbinšek osvojil peto mesto, Franc Gazvoda pa je bil osmi med tridesetimi udeleženci

- mladince Sebastjan Jazbinšek in Damjan Biščan sta uspešno nastopala na raznih mladinskih in članskih turnirjih širom Slovenije. Sebastjan Jazbinšek je tudi prvi mojstrski kandidat v našem klubu

- po šestih odigranih hitropoteznih turnirjih za hitropoteznega prvaka društva vodi Gazvoda pred Kolmanom in Jazbinškom

- izvedli smo tudi tradicionalni letni piknik - turnir na Slivniškem jezeru, ki se ga je udeležilo 18 šahistov

- na odprtem hitropoteznem turnirju ob občinskem prazniku je zmagal Celjan Pešec (14 točk), drugi je bil Gazvoda iz Šentjurja (11 točk), tretji pa je bil Streicher iz Celja (10 točk)

ŠD LIPA Šentjur nastopa v 2. slovenski ligi-vzhod. Že v uvodnem kolu, ki je bilo 2. oktobra smo presenetljivo premagali

šahiste iz Slovenskih Konjic. Igrala se bodo še štiri kola, naš cilj pa je osvojitve vrha. Čaka nas težko delo, saj tekmuje kar šestnajst ekip.



Zmagal je Pešec iz Celja

Letos organiziramo tudi mladinsko šahovsko šolo, ki jo bom v prostorih društva v PC LIPA Šentjur vodil Franc Gazvoda. Šola bo vsak petek ob 16. uri, začela pa se bo 15.10.1993. Vabljeni so vsi nadarjeni šahisti, starejši od 10 let.

Nazadnje pa moramo navesti, da našega dela in uspehov ne bi bilo brez pokrovitelja PC LIPA Šentjur in številnih sponzorjev širom Slovenije, kar je plod dela vodstva društva in razumevanja vodstva Skupščine občine Šentjur. Nikakor pa nam ne uspe vspostaviti pristnega odnosa s športno zvezo Šentjur, zato bomo bržkone iz nje tudi izstopili. Zato pa upamo, da bomo več podpore dobili pri občinskih možeh, odgovornih za področje izobraževanja, znanosti in splošne kulture.

Franc Gazvoda

Stranke so igrale nogomet

V petek, 1. oktobra popoldne, so se v šentjurskem športnem parku srečali nogometni predstavniki šentjurskih političnih strank. Prireditelj je bila zasnovana predvsem kot manifestacija in zabava, toda nekateri strankarski moške so jo vzeli hudo resno, ter so se na igrišču pojavili s kompletnimi ekipami iz občinske nogometne lige. Ti so seveda tudi zmagovali, oni bolj pravi, s trebuški in primerno kilažo pa so se predvsem zabavali. Zmagala je ekipa LDS pred Krščanskimi demokrati in ZLSDS, SDSS je bila četrta, Demokrati pa zadnji. Prijavljeni so bili tudi Narodni demokrati, ki pa so "izhlapeli" že pred prvo tekmo.

Sicer pa je na igrišču vladala idejna, barvna zmeda: "rdeči" so bili beli, "črni" so bili zeleni, "janševci" so tudi hoteli biti beli, "bavčarjevci" pa so ostali načelno brezbarvni. Edino "Idsovc" se niso preveč sprenevedali in so svoje rdeče poreklo kazali tudi navzven.

Le redki gledalci so vztrajali tja do osme ure zvečer, ko je bila končana finalna tekma med koalicijskimi partnerji LDS in SKD. Tekma je bila izjemno borbena in na zavirljivi ravni. "Drnovškovi" se niso pokazali preveč fer (kar se jim zna maščevati v vladi) in so "Peterletovce" odpravili s 3 : 1. Med slednjimi se je zlasti odlikoval kaplan Janez, ki je z moško in preudarno igro, pa tudi z edinim golom za svojo ekipo, očaral maloštevilno publiko.

Rezultati: LDS : Demokrati 8 : 0, SKD : ZLSD 6 : 3, ZLSD : SDSS 5 : 1, LDS :SDSS 3 : 1, LDS : SKD 3 : 1

Kot se spodobi, je bil zaključek pri Baku. Ob prekajenem krapu ter ob gamsovem golažu (ki pa je bil goveji, ker je spodletel načrtovani uboj gamsa) ter obvezni žlahtni kapljici, so bile vse nogometne zamere in buške kmalu pozabljene.



GOSTIŠČE
KOVAČ JULKA

63225 Planina pri Sevnici 44
Tel.: 063/783-201

MONTPARIS

Izbrane pijače

bogat jedilnik obogaten z ponudbo morskih sadežev, rib, rakov in školjk!

ZA POSLOVNA SREČANJA PRIPRAVLJAMO TUDI JEDILNIK PO ŽELJI NAROČNIKA.

NE ODLAŠAJTE IN NAS POKLIČITE!

Kotiček za zdravje

Cepljenje proti gripi

Cepljenje proti gripi je še vedno edini ukrep, ki zavaruje pred obolevanjem. Letos bomo pričeli cepiti proti koncu oktobra in sicer s cepivom s Pasteurjevega inštituta in Imunološkega zavoda iz Zagreba (obe cepivi glede sestave ustrezata priporočilom WHO -svetovne zdravstvene organizacije). Cepimo z enkratno dozo, za vso Slovenijo pa velja enotna cena - 500,00 SIT.

Cepljenje proti gripi priporočamo starejšim ljudem, kroničnim bolnikom, in predvsem ogroženim skupinam prebivalcev (učiteljem vzgojiteljem, zdravstvenim delavcem, otrokom s pogostimi prehladnimi obolenji v prejšnjih letih, vsem ljudem z zmanjšano odpornostjo).

O preventivnem cepljenju proti gripi se posvetujte še s svojim zdravnikom.

Kaj je normalna telesna temperatura?

Ali lahko brez oklevanja odgovorimo, kaj je zgornja meja normalne telesne temperature? 37 stopinj je že dobro stoletje uveljavljena ločnica, ki so jo določili po 15-20 min. trajajočem merjenju z okornimi termometri. Nedavna raziskava, objavljena v zdravniški reviji JAMA, je pokazala, da je normalna telesna temperatura nekoliko nižja od 37 st.(36,8), da je zgodaj zjutraj nižja, popoldne se nekoliko dvigne, in da je zelo individualna, vendar pri ženskah povprečno 36,9, pri moških pa 36,7. Le pri 8% preiskovancev je normalna telesna temperatura dosegla 37 stopinj.

Vitamini in rudnine v prehrani

V Kanadi so opravili obsežno raziskavo, ki je potrdila, da redno jemanje vitaminsko - rudninskih (železo, cink, baker, jod, kalcij, magnezij, selen) pripravkov pri starejših ljudeh krepi odpornost in zmanjša pogostnost okužb. Dokazali so varovalno vlogo vit. E pred koronarno boleznijo, trojka vit.(C, E, karoten beta) odvrtačo raka, taka hrana zmanjšuje nastanek osteoporoze, zmanjšuje nastanek atrofije želodčne sluznice in zmanjšuje nastanek sive mreže.

Zadostno uživanje vitaminov in rudnin mora postati ob ostali primerni prehrani eden pomembnih ukrepov za zdravo življenje, poleg normalne telesne teže, brez kajenja in z večjo telesno aktivnostjo.

Dr. Kovač Škoberne Draga

Obvestila matične službe:**Poročili so se:**

Silvester Cizerle iz Ravna in Danica Pušnik iz Brezjij,
Damjan Kovačič iz Šentjurja in Andreja Sedovšek iz Šempetra
Bogdan Šega iz Novega mesta in Mateja Kropec iz Rogaške Slatine.

Umrli so:

Antonija Kozole iz Suhega (71 let), Alojzija Jakše s Spodnjih Slemen (61), Albertina Moser iz Celja (65), Avgust Jazbec iz Šentjurja (51), Franc Salezina iz Lažiš (57), Jožef Zdolšek s Straže na gori (45), Lucija Pušnik z Žegra (90).



radio
ŠMARJE PRI JELŠAH

93,7 MHz



Arhitektura mestnega središča

Navodilo dopisovalcem

V uredništvu resno računamo, da se nam boste bralci s svojimi mnenji, kritikami ali nasveti pomagali sooblikovati naš časopis. Vaših pisem si seveda želimo čim več, da pa z njimi ne bi imeli preveč težav, vas vljudno prosimo, da jih napišete s strojem. Pisma naj bi praviloma ne bila daljša od polovice strani (15 vrstic), kajti sicer jih bomo prisiljeni krajšati. Ob naslovu avtorja po možnosti navedite tudi telefonsko številko, da vas bomo v uredništvu lahko poklicali, če nam kaj ne bo dovolj jasno. Nepodpisanih prispevkov ne bomo objavljali!

Uredništvo

ZAHVALA

Ob nenadni, boleči izgubi naše ljube
ANGELE REČNIK
rojene Kunst

se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, znancem, prijateljem in sosedom, ki so nam v teh težkih dneh izrekli sožalje, okrasili njen poslednji dom s cvetjem in jo spremljali na njeni zadnji poti.

Hvala Osnovni šoli Šentjur, posebej še zastopnici učiteljskega zbora, g. Ivanki Podgajski, ki je z v srce segajočimi besedami orisala štiridestletno pedagoško delo učiteljice - mentorice. Iskrena hvala gospodu župniku Zemljiču za izklesane besede, ki jih je posvetil pokojni vzgojiteljici mladega rodu. Hvala tudi polnoštevilnemu moškemu pevskemu zboru skladateljev Ipavcev, ki je z zvoki Gallusove in Ipavčeve pesmi v naših srcih obudil spomin na njen barviti alt, s katerim je ob spremljavi kitare ali citer tolikokrat dajala ton družbi prijateljev in znancev.

Užaloščeni mož Ernest, hčerke Metka, Marija in Kristina.

In memoriam

V torek, 28. septembra, smo se na pokopališču v Šentjurju, poslovili od naše spoštovane učiteljice, g. Angele Rečnik.

Gospa Rečnik je prišla v Šentjur pred 41 leti iz Pristave, njen rojstni kraj pa je bil Šempeter v Savinjski dolini.

Skozi njene zlate, drobne roke, se je prelilo trideset generacij. Njeni učenci in njeni praktikanti smo imeli našo učiteljico Angelco radi in smo jo zelo spoštovali. Bila je delovna, poštena, plemenita, bogata pedagoškega znanja, dobrovoljna in zelo prijazna. S svojim toplim nasmehom je odpirala otroška srca, nam, mladim, ki smo pred 33 leti stopali na težko učiteljsko pot, pa je bila pripravljena pomagati z nasveti in pedagoškimi nauki. Misel: "vsakega otroka moraš imeti rad," jo je spremljala na njeni učiteljski poti in kot popotnico jo je dajala tudi nam, ki smo stopali v učiteljski poklic.

Upokojila se je leta 1965. Pogosto smo jo srečevali na ulicah našega lepega



Angela Rečnik ob zlati poroki
4.6.1988

Šentjurja in vedno je bila prijazna in pripravljena pogovoriti se s komerkoli.

Umrla je v starosti 84 let. Vsi, ki smo bili kakorkoli povezani z njenim učiteljskim poslanstvom, smo ji hvaležni za vse, kar nas je naučila in za nas storila.

Ohranili jo bomo v trajnem spominu.

Ivanka Podgajski

Veterinarska dežurstva

Od 15. do 21. septembra: J. Pangerl (741 041)

Od 22. do 29. septembra: G. Bezenšek (741 264)

Od 30. okt. do 4. novembra: J. Horvat (27 695)

Od 4. do 11. novembra: M. Drešček (741 660)

Praznik '93

Ali je praznik praznik zato, ker je prazen, ali pa ima svoje ime od kod drugod, je zdaj več ali manj razčiščeno: da, izgleda, da je v zvezi s praznino.

Pa ne povsod, seveda! Naša tržnica je res bila še full prazna, sodeč po lokalih, po obiskovalcih sodeč, pa je bila skoraj full polna. Morda bi še lahko posedli kakih 50 ali 60 častilcev, kar pa je v primerjavi z ono prvo praznino en navaden nič.

Ampak gremo od začetka. Najprej je prav, da "stadlamo" našo konkurenco, Slovenca. Slovenec je s šentjursko praznično prilogo postal manj prazen, Šentjurčani pa po njegovi zaslugi full informirani. Npr. ali ste vedeli, da imamo v naši kinodvorani točno 357 sedežev? Priznajte, da niste! Naj vam ne bo nerodno, saj tudi g. Svetik, Slovenčev novinar, ni uspel zvedeti, da imamo v kinodvorani le veselice in nič kinopredstav. Sploh je ta gospod Svetik en čuden, sumljiv tič, saj laže tako kot pes teče. Da bi mi Šentjurčani, ki nas je 1% od vseh čistokrvno pomešanih Slovencev, naredili vsi skupaj le 0,41 % družbenga proizvoda, je pač čista sovražna propaganda notranjega sovražnika. Toliko naredi že en sam Šentjurčan, če je dovolj jezen! In še več podobnih neumnosti nam je natresel. Upam, da ste njegove zle namene spoznali, še preden ste prečitali njegova prva dva sestavka ter ste z resnim branjem pričeli šele pri tretjem odstavku. Da, to je pa že čisto nekaj drugega. Naše možnosti, načrti, bomo, želimo itd., to pa je naše področje! Tu se je pa gospod Svetik že tako popravil, da ga mirne duše lahko postavimo vstric z gospodom Štiglicem, ki je na slavnostni seji pred zbrano šentjursko smetano obljubil kvalifikacijo v prvo slovensko gospodarsko ligo. Kako blagodejno se sliši: aktivna politika zaposlovanja (z 18 % relativne brezposelnosti smo v slovenski špici), občinski sklad za razvoj malega gospodarstva rešuje Šentjur (štiri obrtnike so naprosili, da so vzeli posojila), Kmetijska šola izžareva znanje v svojo bližino (kaj več, kot za strogo namensko plačano obdelovanje svojih šolarjev, jih ni mogoče pripraviti), ugodne cene zemljišč v obrtni coni (parcele so kupili le tisti, ki niso vedeli, kam z denarji), razmere v južnem delu občine ponujajo tipične in celovite turistične ponudbe (doslej nam še ni uspelo zadržati nobenega turista čez noč) itd. Pa da imamo še nepokrito področje dežnikarstva? Križ božji, jaz sem pa mislil, da vsako dežnikarico, ki zraste sproti poberemo! Česa vsega nismo doslej vedeli!

Dogajanje v skupščinskih dvorani je bilo nabito s prazno - polnimi nasprotji: klopi nabasane - odbornikov pa skoraj nič, govori polni lepih besed - in prazni po vsebini. Le rožic je bilo polno, tako v ikebanah kot v besedah!

Vsi skupščinarji so potem lepo v koloni krenili proti Mošnji, vpricho dveh miličnikov kar čez regionalno cesto, daleč vstran od najbližjega prehoda za pešce. Ne vem, zakaj nista kasirala! Ravno so se prvi gostje hiteli sezuvati in se ozirati za primernimi preprogami, ko je z bridkimi škarjami v rokah stopil k mikrofону Sulejman Veličastni,

da bi odžebiral svojo molitvico. Pokazalo se je, da je vendarle Kristus močnejši od Alaha, saj je čudežno pokvaril ozvočenje ter rešil zbrano šentjursko krščansko ljudstvo pred skušnjava nevernikovih besed.

Nato je nastopil trenutek veselja: rajsko mili zvoki ansambla Vinka Cverleta in njegove gromoglasne šefice so množico ljudi mimo golonogih mladenk iz Laškega otroškega vrtea zvabili v notranjost svetišča. Mnogi so presunjeni onemeli zaradi nebeške skladnosti portalov, stopnišč ter ostrešja, ki svojo pravo uresničitev osmisli res šele v znamenitem petelinu na vrhu. Še več pa jih je čudežno izgubilo sluh zaradi naraslih decibelov truščja jerihonskih trub gospoda Cverleta. Posedla se je nato vsa ta množica ob s praznino bogato obložena omizja in počakala na kerubine z mini sendvički in mini slavnostnimi PVC čašicami za nektar. Podarjenemu konju se resda ne gleda na zobe, toda kaj, ko so se te "minikulture" našli tudi gostinci - tako majčkene pleskavice še nisem jedel, kot tokrat v praznični tržnici. Slednje pa je tudi razumljivo, saj so iz mesne mase zaradi namenske svetosti prostora menda izločili vso svinjino. Akustičnost tržnice pa je neznanska; tisti, ki so zvečer malo predolgo poplesavali, so lahko vibracije svojih koščic umirili šele naslednji dan, ko jim je nebo postreglo z zaspanim jesenskim pršem.

Sv. Jurij press

TRGOVINA SONJA

Ul. Dušana Kvedra 43 (poleg sodišča)
Sentjur pri Celju
tel.: 063/741-616

○ KONFEKCIJA:
○ ženska
○ moška
○ otroška

Ugodni
plačilni
pogoji-
na
tri
čeke

○ PLETENINE:
○ puloverji
○ jopice
○ RASICA



AVTO ŠKORJANEC

PRODAJA REZERVNIH DELOV IN AVTOMOBILOV
SENTJUR, Telefon/Fax: 063/741-008
TRGOVINA CELJE: Mariborska c. 115; Telefon 063/38-811

- ☐ deli za popravilo & vzdrževanje
- ☐ pločevina, stekla
- ☐ gume (nove - rabljene - obnovljene)
- ☐ antifriz, motorna olja,
- ☐ dodatna oprema, akumulatorji
- ☐ odkup in prodaja vozil, avtovleka

UGODNE CENE! PRODAJA NA ČEKE!

Šentjurske anekdote (lahko bi bilo res)

Kako do občinskih nagajencev_

Šentjurski analizatorski stroj je že napovedal občinske nosilce plaket za naslednja leta: v letu 1994 je na vrsti še edini nenagrajeni predstavnik t. i. prenoviteljev iz občinske skupščine, nato so na vrsti socialisti iz izvršne oblasti (v skupščini jih namreč ni), LDS - ovcu dobijo lovorjewe vence tam nekje ob prelomu tisočletja, v naslednjem tisočletju pa so na vrsti že Demosovci oziroma SKDjevci, kot stranka z najdaljšim oblastnim stažem, če bo kateri še pri oblasti. "Ordnunga" pač mora biti!

Občutljivost na vlago v Šentjurju

Če bi sodili po številu udeležencev, ki so na malce rosno sobotno dopoldne, 25. septembra, demonstrirali svoje športne veščine občinskemu prazniku na čast, je občutljivost na morebitno pretirano vlago naslednja: najbolj občutljivi so šahisti - iz vse regije se jih je uspelo zbrati le deset, za las so odpornejši nogometaši - na turnir v Gorico sta prišli dve ekipi s skupno 12 možmi. Lovci so se odrezali svojemu imidžu in opremi primerno - kar skoraj tri desetine zelenih oborožencev(ki gredo v gostilno skozi gozd), je napadalo glinaste golobe. Kolesarjem pa menda že raste kožica med prsti - kar 40 jih je "odplavalo" proti Ponikvi in Dramljam.

Vsevedi

Šentjurski izvršniki so bili med prvimi, ki so odklonili ponudbo, da se naročijo na Šentjurske novice. Očitno so na tekočem z vsemi dogajanja v občini - ali pa se na ta dogajanja požvižgajo.

Šentjur ima spet novo posebnost

Nobenega dvoma ni: spet smo nekaj posebnega! Po sobotnem strankarskem nogometnem turnirju je postalo jasno, da imamo naboljšega nogometaša med duhovniki, ženski svet pa trdi, da tudi najbolj seksi kaplana v Sloveniji.

S slavnostne seje občinske skupščine

Sejo sta kreirala dva nenačrtovana govornika: prvi je dal občinarjem zgodovinsko lekcijo o Slomšku, drugi pa je z umirjeno, a tehtno besedo postavil praznično evforične oblastnike na realna šentjurska tla.

Šentjurske novice pred sodiščem?

Znan šentjurski direktor je bil tako presenečen, ko je v našem časopisu prebral nekaj "resnic" o svojem podjetju, da jih je sklenil preveriti na sodišču.

Kako biti sijajna, najboljša prijateljica?

Tudi tisočprvič prisluhni njenim razlogom, zakaj je njen bivši bedak, ne da bi se s tem sploh strinjala!

Nikoli, ampak res nikoli ji ne povej, kaj misliš o njenem fantu!

Posodi ji svojo najljubšo obleko in ji povej, da ji že vnaprej odpuščaš, če jo bo polila z rdečim vinom!

Kupi ji prečudovite čevlje, ki sta jih obe občudovali že tedne, takoj, ko opaziš, da so na razprodaji in znižani za 50%!

Priskrbi ji telefonsko številko tistega strašnega samca, ki sta ga spoznali na zabavi, številko simpatičnega fanta, ki sta ga spoznali isti večer, pa zadrži zase!

Preživi vikend pri njej in ji pomagaj temeljito prečistiti stanovanje! Obstaja možnost, da bosta naslednji konec tedna naredili akcijo pri tebi.

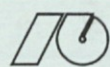
DARILO, ki ne more razočarati:

knjiga

SLOVENSKO NARODNO IZROČILO

Naročila sprejemajo Šentjurske novice na

tel.: 741-286

 **Splošna banka Celje d.d.**

Obvešča

svoje poslovne partnerje

**o spremenjeni telefonski številki
na vseh lokacijah v centru Celja.**

**Od 1.10.1993 dalje velja nova
telefonska številka**

063/431 000

ki nadomesti do sedaj veljavne

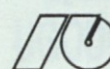
telefonske številke:

sedež banke na Vodnikovi 063/26-240

ekspozitura Vodnikova in ekspozitura Prešernova
(prej ekspozitura Trg V. kongresa) 063/26-240

celjska mestna hranilnica 063/26-815

ekspozitura Vrnčeva 063/21-840

 **Splošna banka Celje d.d.**